

Αριθμός απόφασης 273/2009

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)**

Αποτελούμενο από την Πρόεδρο Πρωτοδικών Μαρία -Μάριον Δερεχάνη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Μαΐου 2009, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νομίμως, 2. αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νομίμως και 3. αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ», με τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νομίμως, οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια της πληρεξουσίας τους δικηγόρου Στυλιανής Δαλαμάγκα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) κατοίκου, 2), κατοίκου, 3), κατοίκου, 4), κατοίκου και 5), κατοίκου, εκ των οποίων οι πρώτη, δεύτερος και πέμπτη δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο (ήταν απόντες), οι δε τρίτη και τέταρτος παρατάθηκαν αυτοπροσώπως.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 20.01.2009 αίτησή. τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 80/27.02.2009 και προσδιορίσθηκε δικάσιμος η 01.04.2009 και μετά από αναβολή η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από την οικεία σειρά και παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως πιο πάνω αναφέρεται.

Κατά τη συζήτηση , της υποθέσεως η πληρεξούσια δικηγόρος των αιτούντων ως και οι παριστάμενοι (3η και 4ος) των καθ' ων η αίτηση ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Οι αιτούντες με δήλωση της πληρεξουσίας τους δικηγόρου στο ακροατήριο παραιτήθηκαν από το δικόγραφο της αιτήσεως ως προς τον δεύτερο (2ο) των καθ' ων η αίτηση και επομένως, σύμφωνα με τα άρθρα 294, 295 και) 297 ΚΠολΔ, η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ως προς αυτόν.

Όπως προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 5209-Γ και 5207-Γ της 11.03.2009 ως και 5811-Γ και 5809-Γ της 29.04.2009 εκθέσεις να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές

πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. 2 ... 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4. ... 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β', γ', δ' και ε', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Εξάλλου, κατά τα άρθρο 55 παρ. 1 περ. α και 56 παρ. 1 και 2 του ιδίου ως άνω νόμου, που σύμφωνα με το άρθρο 58 αυτού εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων, κατά μεν το πρώτο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν μεταξύ των άλλων την αρμοδιότητα να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, κατά δε το δεύτερο «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της επιδόσεως της δικαστικής επιμελητρίας στο Πρωτοδικείο Τρικάλων Γεωργίας Τσουλάκη, τις οποίες προσκομίζουν και επικαλούνται οι αιτούντες, αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως και αντίγραφο του υπ' αριθμ. 141/2009 πρακτικού αναβολής του Δικαστηρίου τούτου σύμφωνα με το οποίο η συζήτηση της υπό κρίση αιτήσεως αναβλήθηκε, απόντων (μεταξύ των άλλων) των πρώτης (1ης) και πέμπτης (5ης) των καθ' ων η αίτηση, για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο αυτή επιδόθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα σ' αυτές (1η και 5η των καθ' ων η αίτηση) αντιστοίχως. Οι τελευταίες, όμως, δεν εμφανίστηκαν στην παραπάνω δικάσιμο όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από την οικεία σειρά και, συνεπώς, πρέπει να δικαστούν ερήμην' όμως η διαδικασία θα προχωρήσει ως εάν είχαν παρουσιασθεί εφόσον πρόκειται για υπόθεση που δικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 του ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (όπως ισχύει μετά το ν. 3057/2002) «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 παρ. 1 ... 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος να αρνηθούν την κατάρτιση με τους χρήστες των συμβάσεων που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου. Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το

αρμόδιο δικαστήριο». Ο νόμος, προβλέποντας και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις (δηλαδή τόσο του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. γ και δ, στη περίπτωση δηλαδή διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής στα πλαίσια της υποχρέωσης των τελευταίων να διαπραγματεύονται το ύψος αυτών, όσο και του άρθρου 56 παρ. 2, αν δηλαδή ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις) τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), θέλει να ρυθμίσει τις περιπτώσεις εκείνες, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 56), εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους συμβάσεως και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση [αφού οποιαδήποτε χρήση πριν καταρτισθεί η σύμβαση ή έστω πληρωθεί η αμοιβή, είναι παράνομη, συνεπαγόμενη ποινικές ή άλλες αστικές συνέπειες για το χρήστη (άρθρα 64, 65 και 66 ν. 2121/1993)], χωρίς να στερηθούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα τους, για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας (άρθρο 20 του Συντάγματος). Από τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, που θεμελιώνεται για μεν το Ελληνικό Δίκαιο στο άρθρο 2 του ν. 703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», για δε το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο άρθρο 86 της Συνθήκης της Ρώμης και η οποία (αρχή) απέναντι στους χρήστες υλοποιείται με την απαγόρευση εξαναγκασμού αυτών προς καθορισμό μη δικαίων τιμών, συνάγεται ότι, η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο Μονομελές Πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες βεβαίως επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς, σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλομένης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος κέντρου, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.α.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο για προσδιορισμό της αμοιβής εφόσον αυτή αφορά χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων (ΜΠρΑθηνών 4846/2007 αδημοσίευτη στο νομικό τύπο, πρβλ. Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ 374 υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παραπομπές στην νομολογία). Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή τους (με αριθμό εκθ. κατ. 80/27.02.2009), οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, νόμιμα συνεστημένοι, σύμφωνα με το άρθρο 54 του ν. 2121/1993, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές - ερμηνευτές και ο τρίτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, έχοντας τις αναφερόμενες στο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της

εύλογης αμοιβής που προβλέπει το άρθρο 49 του ν. 2121/93 για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας κλπ. για παρουσίαση έργων στο κοινό. Ότι συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, στη συνέχεια δε κάλεσαν τους (πρώτη, τρίτη, τέταρτο και πέμπτη των) καθ' ων η αίτηση, που χρησιμοποιούν δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου στα καταστήματά τους, να προσέλθουν σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας για όλους αμοιβή, πλην όμως, οι τελευταίοι αρνούνται να προβούν σε σχετική συμφωνία, παρόλο που στα καταστήματά τους εκτελούσαν κατά τα προηγούμενα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 δημόσια μουσική από υλικούς φορείς ήχου, χρησιμοποιώντας ρεπερτόριο έργων ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Για τους λόγους αυτούς ζητούν: α) να καθορισθεί από το δικαστήριο η εύλογη αμοιβή, που, ενιαία, οφείλεται για τη χρήση των ετών 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008, στα ποσά που αναφέρουν για καθένα από τους (πρώτη, τρίτη, τέταρτο και πέμπτη των) καθ' ων η αίτηση, β) να υποχρεωθούν οι (πρώτη, τρίτη, τέταρτος και πέμπτη των) καθ' ων να τους καταβάλουν τα πιο πάνω ποσά και επικουρικώς να ορισθεί ο τρόπος πληρωμής αυτών, γ) να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από καθένα των αιτούντων ποσοστό 50% από την προαναφερόμενη αμοιβή για τους παραγωγούς υλικών φορέων και από το υπόλοιπο 50% ανά 25% για τους τραγουδιστές και τους μουσικούς αντιστοιχώς και δ) να υποχρεωθούν οι (πρώτη, τρίτη, τέταρτος και πέμπτη των) καθ' ων η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου το οποίο χρησιμοποίησαν κατά τη χρονική περίοδο των ως άνω ετών, προκειμένου (οι αιτούντες) να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζουν ανά μήνα να προσκομίζουν κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιούν. Όμως, η με το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα αίτηση, εισαγόμενη κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δεν είναι νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί, ενόψει του ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά χρήση η οποία έχει πραγματοποιηθεί σε προηγούμενο της ασκήσεως της αιτήσεως χρόνο, όπως εν προκειμένω (καθ' όλη τη διάρκεια των προηγούμενων ετών 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008), για την οποία είναι επιτρεπτός μόνον ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο. Διάταξη περί δικαστικών εξόδων δεν θα τεθεί ελλείψει σχετικού αιτήματος (άρθρο 191 παρ. 2 ΚΠολΔ) των άλλως δικαιούμενων σ' αυτά ως εκ του αποτελέσματος της δίκης (πρώτης, τρίτης, τέταρτου και πέμπτης των) καθ' ων η αίτηση (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι δεν ασκήθηκε η αίτηση ως προς τον δεύτερο (2ο) των καθ' ων η αίτηση

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ ερήμην της πρώτης (1ης) και πέμπτης (5ης) των καθ' ων η αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 13 Αυγούστου 2009.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)